

Ο σύλλογος τῶν βουλευτικῶν συνελθὼν πρὸ τινος χρόνου ἐν Ἀμαρῇ ἐξέλεξε τὸν στρατηγὸν Γάρφειλδ, οὗ τὴν εἰκόνα παρετίθεισαν σήμερον ὑποψηφίον πρόεδρον· ὑποστηρίχθη δὲ παρὰ τοῦ κόμματός αὐτῶν ἐναντίον τοῦ ἐτέρου τῶν ὑποψηφίων κ. Καν-κοκ, ἐκλεγθέντος ἐν Κιγκινάτοις παρὰ τῶν δημοκρατικῶν. Κατὰ μῆνας Νοέμβριον οἱ ἐκλογεῖς θέλουσι συνέλθει πρὸς ἐκλογὴν τῶν μελλόντων διὰ τῆς ψήφου αὐτῶν νὰ ἐκλέξωσι τὸν πρόεδρον, διότι ἡ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου εἶναι ἔμμεσος καὶ οὐχὶ ἄμεσος· οἱ δὲ δεύτερου βαθμοῦ, ὡς εἶπεν, οὗτοι ἐκλογεῖς θέλουσι συνέλθει κατὰ Μάρτιον τοῦ προσεχοῦς ἔτους, ὅπως ἐκλέξωσιν ὀριστικῶς πλέον τὸν πρόεδρον. Ὁ στρατηγὸς Γάρφειλδ ἀπολαύει μεγίστης ὑπολήψεως παρὰ τῆς χώρας οὐχὶ ὡς ἔξοχος ἀνὴρ, ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος μηδὲν ἔχων ἀντιπαθείας καὶ δυνάμενος νὰ συγκεντρώσῃ τὰς ψήφους ὁλοκλήρου τοῦ κόμματός. Ἡ πρότασις τοῦ στρατηγοῦ Γράντ ὡς ὑποψηφίου προέδρου καὶ ἐκ τρίτου ἀπεκρούσθη παρὰ τοῦ κόμματός του, διότι προσείδον, ὅτι πολλοὶ τῶν φίλων του, θὰ ἠναγκάζοντο νὰ ψηφίσωσι μετὰ τῆς ἐτέρας μερίδος, διότι δὲν ἐπεθύμουν νὰ ἔχωσι τρίτην περιόδον ἐκλεγθέντα πρόεδρον, νομίζοντες τοῦτο ὡς ἀντικείμενον τῇ βάσει τοῦ πολιτεύματος.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΟΙ

Κατοικοῦντες τὴν δυτικομεσημβρινὴν ἄκρην τῆς Εὐρώπης, ὑπολογίζονται εἰς τρία ἡμισυ ἑκατομύρια. Ὡς οἱ γείτονές των Ἰσπανοί, καταβληθέντες καὶ οὗτοι ὑπὸ κατ' ἐπιφανείαν χριστιανισμοῦ καὶ ἀπολυκόφρονος εὐγενείας μένουσιν εἰς νάρκην παντελῆ, εἰς τατάστας ἡμιβάρβαρον σχετικῶς πρὸς τὰς προόδους, ὧν παριστάμεθα μάρτυρες κατὰ τὸν κατ' ἐξοχὴν αἰῶνα τῶν φώτων, ὃν διερχόμεθα.

Ἀποβαλόντες πάντα τὰ προτερήματα τῶν προγόνων των, εἰς τὴν τὸλμην τῶν ὁπίων ὀφειλομένην τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ Ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος, τῆς Βρασιλίας καὶ τὰς πρὸς τὰς Ἰνδίας ὁδοὺς, ἀπλοῦντες τὸ ἐμπόριόν των εἰς ὅλην τὴν δυτικὴν Ἀφρικανικὴν ἁκτὴν, ἔχουσιν οἱ σημερινοὶ ὡς μόνον ταξείδια τὰ πρὸς ἀλίειαν καὶ σχεδὸν μόνον βιομηχανίαν τὰ ἐκ τῆς ἀλίειας.

Ἡ κυρία τροφὴ τῆς πολυπληθεστεράς βιομηχανικῆς καὶ ἐργατικῆς τάξεως εἶναι αἱ βάλανοι καὶ τὰ κάστανα ἅτινα ποικιλοτρόπως παρασκευάζουσιν· ἡ δὲ ῥυπαρότης ἐν τῷ αἵματι καὶ τῇ ἐνδυμασίᾳ τῶν κατέστη πατροπαράδοτος.

Ἄν καὶ ὅμοιοι κατὰ ταῦτα τοῖς γείτοσιν αὐτῶν διαφέρουσιν ὅμως ἐκείνων κατὰ τὴν φυλὴν, τὸ χρῶμα καὶ πολλὰς ἑξέεις αὐτῶν ἐνθ' ὅσον Ἰσπανοὶ δυσκολεύεται νὰ πιστεύσῃ ὅτι ζῇ ἐν δυνάμει ἔχει μετὰ τῶν ὁδόντων σιγάρων, ὁ Πορτογάλλος σπανίως καπνίζει τοῦναντίον ὅμως ἡ βίβλος ὑποφέρει καὶ καθίσταται

ἀναισθητος εἰς πᾶσαν ὁσμὴν ἐκ τῆς καταχρήσεως τοῦ ταυμάκου. ΔΑΙΣΥΝΑΤΙ ΣΟΦΗΤΑΤΕΣ

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΤΟΡΠΙΛΟΦΟΡΑ ΠΛΟΙΑ

Α.

Εἰς τὰ ἅπαντα τοῦ Roger Bacon ζήσαντος κατὰ τὴν δεκάτην τρίτην ἑκατονταετηρίδα γίνεται μνεία καὶ περὶ ὑποβρυχίων πλοίων.

Τῶν πλοίων τούτων ἔκαμε χρῆσιν καὶ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ θαυμάσῃ τὸν κόσμον τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης. Τ' αὐτὰ μέσα, λέγεται ὅτι μετεχειρίσθη καὶ ὁ Κουίντιος Κούρτιος κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Τύρου.

Κατὰ τὸν Πλούταρχον, οἱ δύο ἐρασταί, Ἀντώνιος καὶ Κλεοπάτρα διασκεδάζοντες, συχνὰ ἀλίευσον ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Νείλου. Θέλων ὁ Ἀντώνιος νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν Κλεοπάτραν, ἐνθαρρύνων αὐτὴν κατὰ τὴν ἀλίειαν τῆς μετεχειρίσθη τοιοῦτον ὑποβρύχιον σκάφος, τὸ ὁποῖον ὥπλισε δι' ἐνὸς καταλλήλου δύτου ἔχοντος μεθ' ἑαυτοῦ ποσότητα μεγάλων ἰχθύων, οὓς προσήρτα εἰς τὴν ἀλιευτικὴν ῥαβδὸν αὐτῆς. Τὸ μυστήριον τοῦτο ἀνακαλύψασα αὕτη, χωρὶς ποσῶς νὰ φανερωθῇ, μετεχειρίσθη ἕτερον δύτην, τὸν ὁποῖον ἐπίσης ὥπλισε δι' ἰχθύων, οὐχὶ νωπῶν, ἀλλὰ τεταριχευμένων. — Ἀσθεστον γέλωτα προὔξενεν ἡ ἐμφάνισις τεταριχευμένου ἰχθύος ἐπὶ τοῦ ἀγκίστρου τοῦ Ἀντωνίου, εἰς τοὺς παρατυχόντας ἐκεῖ αὐλικούς, θαυμάζοντας τὸ μυστήριον τοῦτο.

Κατὰ τὸ 1540, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Καρόλου τοῦ Πέμπτου, δύο Ἕλληνες κατήλθον εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ λαμπάδα ἀνημμένην διὰ λέβητος μεταλλικοῦ· ἀνῆλθον δὲ ἀδιάβροχοι καὶ μετ' ὀλίγον εἰσέτι ἀνημμένην.

Κατὰ τὸ ἔτος 1578, ὁ Ἀγγλος William Bourne παρουσίασε σχέδιον ὑποβρυχίου πλοίου, δυναμένου νὰ φέρῃ δώδεκα τοῦλάχιστον ἀνδρας, ἀλλ' ἔνεκεν ἑλλείψεως χρημάτων, ἐβράδυνε νὰ πραγματοποιηθῇ.

Ὁ Cornelius Debrél κατὰ τὸ 1624 ἐναυπήγησε τοιοῦτον ὑποβρύχιον πλοῖον, ἀνακαλύψας συνάμα καὶ δευστόν τι ὅπερ εἶχεν τὴν ιδιότητα νὰ καθαρίζει τὸν μεμολυσμένον ἀέρα, ἀλλὰ δυστυχῶς, δὲν ἠδυνήθη νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ σύστημά του, ἀποθανὼν ἐξ ἐγκεφαλικοῦ νοσήματος.

Μετ' αὐτὸν, ἕτερος Ἀγγλος ἐφάρθεν ἄλλο σύστημα ὑποβρυχίου πλοίου, ὅπερ συνέκειτο ἐκ μεγάλου δερματίνου σάκκου, δυναμένου νὰ φέρῃ 250 λίτρας καθαροῦ ἀέρος.

Εἰς τὸ σύστημα τοῦτο εἰς μόνος ἄνθρωπος ἠδύνατο νὰ χωρῇ, διότι ἄνωθεν τοῦ σάκκου, ὑπῆρχε μέγας ἰσχυρὸς φακὸς ἐφ' ᾧ ἠρπάζοντο ἐπ' αὐτοῦ, ὥστε νὰ δύναται ὁ ἐντὸς νὰ βλέπῃ ἔξωθεν, ἐμπροσθεν δὲ τοῦ σάκκου ὑπῆρχον δύο ὀφθαλμοὶ διὰ τῶν ὁποίων ἐξήρχοντο

αί χεῖρες, κάτωθεν ἑτεραι· δύο διὰ τῶν ὁποίων ἐξήρχοντο οἱ πόδες.

Διὰ τοῦ συστήματος τούτου, ὁ ἐφευρέτης, ὅχι μόνον ἠδύνατο νὰ περιπατῇ ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐργάζεται ἐντὸς αὐτῆς.

Τὸ σύστημα τοῦτο δὲν ἔλαβεν σπουδαίας ἐφαρμογὰς καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐγκατελείφθη.

Κατὰ τὸ 1692, ὁ Παπῖνος ἐπαρουσίασεν ἕτερον σύστημα ὑποβρυχίου πλοίου, διὰ τοῦ ὁποῦ ἠδύνατο ὁ ἐντὸς εὐρισκόμενος νὰ κινή κώπας πλευρικὰς, ἠδύνατο δὲ τάχιστα νὰ βυθίζεται καὶ νὰ ἀνέρχεται· ἐφοδιαζόμενος διὰ νέου ποσοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος.

ΣΠΥΡ. Γ. ΚΟΚΟΛΗΣ

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'. — ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Ζωὴ ἐν τῷ σπόρῳ.

Ξηρὸς σπόρος φαίνεται ὥσαντι νεκρὸς· ἀλλ' ὑπάρχει ζωὴ ἐν αὐτῷ, κεκλεισμένη ὡς ἐν φυλακῇ· εἶναι ἥσυχος ἐφόσον εἶναι κεκλεισμένη ἀλλ' ἅμα ἀφεθῇ ἐξω μεγάλα κατορθώνει. Σπόρος μήλου, μετὰ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτοῦ καλύμματος, εἶναι λίαν μικρὸν πρᾶγμα, δὲν δεικνύει ὅτι δύναται νὰ παραχθῇ τι ἐξ αὐτοῦ· ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς τῆς γῆς τεθῇ, ἡ ὑγρασία τὸν ἐξογκώνει, τὸ κάλυμμα ρήγνυται, καὶ μὴδὲ ἐξέρχεται τοῦ σπόρου. Καὶ γινώσκετε ὅτι ἡ Γραφή λέγει ἡμῖν, ὅτι δένδρον μέγα καὶ ἱκανὸν νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κατοικία τῶν πτηνῶν τοῦ οὐρανοῦ προέρχεται ἀπὸ μικροῦ κόκκου σινάπεως.

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ ξηρῷ σπόρῳ κοιμᾶται, ἀλλ' ἂν τεθῇ ἐν τῷ ὑγρῷ ἐδάφει ἡ ζωὴ αὕτη ἐξεγείρεται. Ὁ ὕπνος οὗτος τῶν σπόρων διαρκεῖ ἐνίοτε πολλὸν χρόνον· συνήθως τοὺς φυλάττομεν μόνον ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἔτους εἰς τὸ ἄλλο· ἀλλ' ἐνίοτε φυλάττονται μακρὸν χρόνον εἰς τὴν τοῦ ὕπνου κατάστασιν. Θὰ σὰς διηγηθῶ τι περὶ τούτου. Πρὸ πολλῶν ἑκατοντάδων ἐτῶν, καθήλθε μέγας ῥυαξ λάβας κάτω ἐνὸς ὄρους· ἐφαίνετο ὥσαντι τὸ ὄρος ἐφλέγετο, ἐπεχύθη ἐπὶ μίαν πόλεω καὶ τὴν ἐκάλυψεν· πάντες οἱ κάτοικοι ἐφρονεῦσαν· Ὅταν ἡ λάβα ἐψυχράνη, οἱ ἄνθρωποι ἤλθον νὰ ἰδῶσι τὴν πόλιν, ἀλλ' οὐδὲν εὗρον.

Ἄλλ' ἐσχάτως ἀνασκαφαὶ ἐγένοντο διὰ τῆς λάβας, καὶ διήνοιξαν διόδους διὰ τῆς κατακεκαλυμμένης ταύτης πόλεως. Εἰσῆλθον εἰς τὰς οἰκίας, καὶ εὗρον πολλὰ πρᾶγματα ἀκριβῶς ὅπως ἦσαν ὅταν ἡ πεπαιρακτωμένη λάβα ἐπεχύθη τῆς πόλεως. Σπόροι σιταῖς εὐρέθησαν, ἐφυσῆθησαν καὶ ἀνεβλάστησαν ὥσαντι ἦσαν σπόροι φυλαχθέντες ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἔτος. Ἡ ζωὴ τῶν σπόρων ταύτων, ἐπομένως, ἐκοιμήθη ἐπὶ πολλὰς ἑκατοντάδας ἐτῶν.

Πλείστοι σπόροι προέρχονται ἐξ ἐνὸς σπόρου τινος ἐντὸς τοῦ ἐδάφους· ἐξ ἐνὸς καὶ μόνου κόκκου

αἱτοῦ πολλοὶ στάχυς προέρχονται πλήρεις κόκκων. Οἱ κόκκοι ἢ σπόροι ἐξ ἐνὸς καὶ μόνου στάχυος εἰσὶν ἱκανοὶ νὰ σπείρῃ τις δι' αὐτῶν ὀλόκληρον τεμάχιον γῆς. Μεταχειρίζομεθα τὸ πλείστον τοῦ αἱτοῦ διὰ τροφήν, διότι ὀλίγον ἐξ αὐτοῦ χρειάζομεθα πρὸς σποράν. Ὡστε τρώγομεν τὰ πλείστα τῶν κυάμων τὰ ὁποῖα παράγει ἡ γῆ· φυλάττομεν μόνον μικρὸν σάκον ἐξ αὐτῶν διὰ τὸ προσεχεῖς ἔτος πρὸς φύτευσιν, ὅστις περικλείει μεγάλην ποσότητα κυάμων διὰ τὸ προσεχεῖς ἔτος.

Οἱ πλείστοι τῶν σπόρων τῶν πιπτόντων ἐκ δένδρων καὶ φυτῶν καταστρέφονται, ὀλίγοι τούτων ζῶσι καὶ ριζοῦνται. Ἐὰν ὅλοι οἱ σπόροι ἔζων καὶ ἐβλάστανον θὰ εἶχομεν παραπολλὴν βλάστησιν πανταχοῦ. Ἐὰν ὅλοι αἱ βάλανοι εἰσῆρχοντο εἰς τὴν γῆν καὶ ἐρριζοῦντο θὰ εἶχομεν παραπολλὰς δρύς· οὕτω καὶ περὶ τῶν ἄλλων δένδρων καὶ φυτῶν. Ἐκ τῶν σπόρων οἵτινες εἰσὶ διεσπαρμένοι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τινὲς ζῶσι καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα, καὶ ἀναβλαστάνουσι τὴν ἄνοιξιν.

Ἡ ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΩΝ

Ἐπὶ τοῦ ἀπλοῦ γεγονότος ὅτι ὁ ἐγκέφαλος εἶναι ἡ ἀληθὴς ἕδρα τῶν αἰσθήσεων στηρίζεται ὀλόκληρος ἡ ἐξήγησις τῶν φαντασμάτων καὶ ἐμφανίσεων τὰ ὁποῖα ἐπιφαίνονται συνήθως εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ὅταν ἔχωμεν τὴν συναίσθησιν ὅτι θεώμεθα πραγματικὸν ἀντικείμενον, αἰσθησις γίνεται τούτου ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ. Τοιαύτην αἰσθησὶν καλοῦμεν ἀντικειμενικὴν διότι προέρχεται ἐξ ἀληθοῦς ἀντικειμένου. Οὕτως ὅταν ἀκούωμεν μέλος παιζόμενον ὑπὸ προσώπῳ τὸ ὁποῖον βλέπομεν, ἢ περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ ποιοῦ, καίτοι μὴ ὁρώμενον, δὲν ἔχομεν ἀμφιβολίαν, ἡ αἰσθησις τοῦ ἤχου καλεῖται τότε ὑποκειμενικὴ. Ἄλλ' ὑπάρχουσι πολλαὶ περιστάσεις καθ' ἃς ἡ δύναμις τοῦ νοῦς πρὸς ἀναπαράστασιν τῆς αἰσθήσεως, τῶν ὁπτασιῶν καὶ τῶν ἡχῶν τοὺς ὁποίους ἠσθάνθημεν, ἀπεδείχθη. Ὁ μεθ' ἡμέραν ὄνειρευόμενος δύναται ἐνίοτε νὰ φέρῃ τὰς σκηνὰς εἰς τὰς ὁποίας ἔλαβε ποτὲ μέρος τοσοῦτον ζωηρῶς ἐνώπιον τῆς διανοίας του ὥστε ἡ ὄνειροπόλησις αὐτοῦ δύναται στιγμιαίως νὰ διακοπῇ ἐκ τῶν λόγων τὰ ὁποῖα ἄνευ συνειδήσεως ἐξέρχονται τῶν χειλέων του, ὅταν ἡ φαντασία του μεταβληθῇ εἰς σωματικὴν ἐνέργειαν. Τοιαύτη δύναμις τῆς φαντασίας εἶναι ἡ ἀρχὴ ἢ ἡ ἀσθενὴς μίμησις ἐπὶ ἰσχυρωτέρῳ μέσῳ τὸ ὁποῖον ἔχομεν νὰ φέρωμεν ἐνώπιον ἡμῶν τὰς μορφὰς καὶ σκηνὰς αἵτινες ποτὲ ἀντικειμενικῶς παρέστησαν ἐνώπιον ἡμῶν. Ἐν τῷ ὄνειρῳ ἡ δύναμις αὕτη ἱκανῶς τυπικῶς ἐπιφαίνεται. Ἐκ τῆς κρύπτῃς τῆς συνειδήσεως ἐκβάλλομεν ἐν τῷ ὄνειρῳ ἡμῶν τὰς εἰκόνας τὰς ὁποίας ἀπησολημένους νοῦς παράγει, ἢ συναρμολογεῖ ἐκ τῶν παλαιῶν τῆς φαντασίας ἐντυπώσεων οὕτω δὲ σχηματίζονται οἱ γελοῖοι συνδυασμοὶ τοὺς ὁποίους βλέπομεν ἐν ὄνειρῳ. Ἐὰν ἀπεκτείνωμεν τὴν ἰδέαν καὶ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ αὕτη δύναμις ἐξασκεῖται ὅτε ἐσμεν